

**Program**  
**Koncert i Klostermarkskirken**  
**Onsdag den 25. maj 2011 kl. 19:30**

**Fællessang: Nu lyser løv I lunde**

**O süsser Mai, Johs. Brahms, tekst af L. Achim v. Arnim**

**Dein Herzlein mild, Johs. Brahms, tekst af Paul Heyse**

**Dronning Dagmar-Messe, Knud Jeppesen**

**Fællessang: Han kommer med sommer, han kommer med sol**

**Os justi**

**Christus factus est, Anton Bruckner**

**Peace I Leave With You, Knut Nystedt**

**Fællessang: Det er forår. Alting klippes ned**

**Midsommersang**

**Gensyn med Danmark,**

**De vilde blomster, Svend S Schultz, tekst af Johs. V Jensen**

**Yndigt dufter Danmark, Svend S Schultz**

**Medvirkende: Pro Cantu**

**Dirigent: Jens Henrik Petersen**

**Nu lyser løv I lunde**

Nu lyser løv i lunde,  
grønt ligger Danmarks land.  
Imellem blanke sunde,  
et skjold med sølverrand.  
Frugtblomsters hvide pletter  
det rige, grønne felt,  
mens højt de lyse nætter  
slår ud sit sommertelt.

Nu løses fugletunger  
af vinterdødens band,  
et solskinskor de sjunger  
i skovens frie land; –  
de kalder os, de stemmer,  
ud fra vor hverdagsbur,  
fjernt fra dets fangetremmer  
at finde dig, natur!

Den frihed, som vi savner  
bag byens mur og tag,  
på åben mark vi favner  
en solglad junidag;  
så skære er dens kinder  
som æbleblomstens blad,  
og om dens hår sig vinder  
dugdråbers perlerad.

Du lyse, friske sommer-  
Vor friheds unge brud,  
fra støv og støj vi kommer  
til fred og stilhed ud.  
Vort liv til lyst du vende  
på dagens solskinsfelt,  
og over os du spænde  
de lyse nætters telt!

Melodi: Carl Nielsen 1921

Tekst: Johannes Jørgensen 1892

## Han kommer med sommer, han kommer med sol

1. Han kommer med sommer, han kommer med sol  
til kløver og nikkende hvener.

Mens pigen hun sømmer sin blommede kjol'  
i læ af de røde syrener,  
han sænker sig ned på det mossede tag  
og knebrer fra reden den udslagne dag  
en højsommervise om Danmark.

2. Og børnene stirrer fra tærsklen didop,  
hvor løget på mønningen nikker,  
og oldingen ranker sin krogede krop  
i stuen, hvor slagværket dikker;  
og minderne dugger, og læberne be'r,  
og børnene pludrer og peger og ler:  
"Se storken er kommen til Danmark"!

3. Velsignede fugl uden høgenes klø'r,  
med ørnenes mægtige vinge,  
du dukker dig helst mellem græssende kø'r,  
kun hygge og fred vil du bringe;  
du følger i furen vor bonde så nær  
og nikker som han, mens af rugen det drær  
med løfte om høst over Danmark.

4. Hvor engblommen lyser langs åløbets bred,  
du skridter så langt gennem engen;  
med halsen i bugt og med øjet på sned  
du titter til pigen og drengen.  
Du søger din føde til leernes klang,  
og høduften følger din higende gang  
langs alle de år i Danmark.

5. Så lad os da værne den solkære fugl,  
der pynter vor vang og vort vænge,  
der ruger sit kuld i det ormstukne hjul  
til vejrs på den mossede længe.  
Hans yngel skal trives i regn og i sol,  
han rede beskyttes som hjemmets symbol,  
mens sagnene lever om Danmark!

Melodi: Thorvald Aagaard 1916

Tekst: Jeppe Aakjær 1912

## Det er forår. Alting klippes ned

1. Det er forår. Alting klippes ned.  
Der beskæres i buskadser og budgetter.  
Slut med fordums fede ødselhed.  
Vi begynder at træne til skeletter.  
Jeg blir fem år ældre  
ved hvert indgreb i min pung,  
men når forårssolen skinner,  
blir jeg ung!

2. Lad kun falde, hvad der knap kan stå ...  
Men i så fald sku jeg altid komme kryv'nde,  
hver gang skatten gir sig til at flå  
mine sidste mønter fra mig hver den tyv'nde  
Jeg blir tom i hjernen,  
træt og tung i sjæl og krop,  
men når forårssolen skinner  
står jeg op!

3. Og jeg fægter med min sparekniv.  
Men den skraber bare hult i sparegrisen.  
Der er ikke meget tegn på liv.  
Selv i vinter var der dog en ko på isen.  
Jeg har længe næret en  
istap ved min barm,  
men når forårssolen skinner,  
blir jeg varm!

4. Solen skinner på fallittens rand.  
Derfor denne dyrekøbte randbemærkning:  
Der er caries i tidens tand.  
Dens emalje trænger voldsomt til forstærkning!  
Snart skal jeg og mine sidste  
tænder skilles ad,  
men når forårssolen skinner,  
blir jeg glad!

5. Tag da kun min sidste spinkle mønt.  
Livets sol er min den sidste del af livet,  
for som solfanger er jeg nu begyndt  
at forstå, at Alt og Intet er os givet.  
Og en gang går solen sin  
runde uden mig,  
men når forårssolen skinner,  
lever jeg!

Melodi: Povl Dissing 1981

Tekst: Benny Andersen 1981